

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši redelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 21. marca.

Če se malo ozremo nazaj na dogodke poslednjih let, se preverimo, da so v Berlinu želeli, da se ohranijo dobri odnosi z Rusijo. Celo Bismarck, kateremu ruski listi mnogokaj predbacivajo, se je mnogo trudil, ohraniti si prijateljstvo Rusije. Zvezo z Avstrijo je le sklenil, ker Rusiji prav zaupal ni, zlasti ker je Gorčakov zadnje dni svojega političnega delovanja začel se vidno približevati Franciji. Bismarck je moral gledati, da ne pride v kake zadrege, ko bi prišlo do vojne s Francijo. V Berlinu so vedno morali gledati, da dobé kakega zanesljivega zaveznika, ki jim bode varoval hrbet, ko bi Francozi začeli boj, da se maščujejo za svoje poraze 1870. leta in si zopet priboré zgubljeni pokrajini.

Ruska diplomacija pa Bismarcku ni mogla dopustiti, da je ni dovolj energično podpiral na Berolinskem kongresu ter je tako Rusijo pripravil skoro ob ves plod velike vojne. Nemci trdijo, da je ruska diplomacija sama kriva svojih neuspehov, ker se je pogajala z Avstrijo in Anglijo, ne da bi bila kaj o tem povedala Nemčiji, ter je kongres že imel večinoma opraviti s tem, da je pritrjeval temu, kar se je poprej dogovorilo in sporazumelo. Mi ne moremo soditi, kdo da ima prav, ker vse, kar je dosedaj o tedanjih diplomatskih pogajanjih zvedel svet, je jako nejasno in si močno nasprotuje. To je gotovo, da so v Peterburgu baš v Bismarcku videli oviro dobrim odnosom mej Nemčijo in Rusijo in je ravno to bilo povod, da je Rusija v politiki začela hoditi svoje pote, to je, tirati politiko svobodnih rok, kakor so se izražali. Nikakor pa v Peterburgu neso pustili misli, da kedaj zopet obnové staro prijateljstvo z Nemčijo, če prej ne, kadar Bismarck umrje ali odstopi s pozorišča. Zaradi tega neso odločilni krogi hoteli slišati o zvezi s Francijo, četudi se je javno mnenje v Rusiji in v Franciji izražalo zanjo.

Bismarcku bi se že bilo morebiti posretilo sprijazniti se z Rusijo, če bi bil hotel bolj odločno postaviti se na rusko stališče v bolgarske politiki,

to je, da ne bi bil Rusije podpiral samo z besedami, temveč tudi z dejanji. Tega pa državni kancelar storiti ni mogel, ker ni hotel zgubiti prijateljstva Avstrije. Bil bi se morda res tudi še za to odločil, ko bi mu Rusija jasno zagotovila pomoč proti Franciji. Tega pa v Peterburgu neso hoteli, ker baš Nemčiji prav zaupali neso, da ne bi zlorabila njih upliva.

Smrt cesarja Viljema je pa razmere precej premenila. Nek drug veter je potegnil po Nemčiji. Nov cesar je z nepričakovano odločnostjo posegel v državne zadeve in vidi se, da Bismarck ne bode več mogel samovoljno delati politike, kakor jo je za cesarja Viljema, ko je sklepal zveze, s katerimi vladar niti zadovoljen ni bil in ga je moral prav siliti, da jim je pritril. Sedaj bi pa Bismarck ne mogel več tako pritiskati na odločitve vladarjeve, ker ne bode mogel pretiti s svojo ostavko. Cesar Viljem je bil trdno preverjen, da je Bismarck nenadomestljiv in mu je zategadel v vsem prijenjal, da je le ostal. Cesar Friderik bi pa utegnil vsprejeti ostavko in prišel bi na krmilo kdo drugi, ki bi bolj ugaljal vladarju in bi tudi ne bil v vednem navskrižju s parlamentom. Če Bismarck tudi ostane, vendar sedaj ne bode več tiral samosvoje politike, temveč le vladarjevo.

Zategadel ob Nevi v novega vladarja stavijo velike nade in ruski listi nenavadno prijazno pišejo o Nemčiji. Izraža se želja, da bi se obnovili mej tema državama poprejšnji nad 100 let trajajoči dobri odnosi. Pri tem pa seveda se navajajo uveti, pod katerimi je to mogoče. Tripelalijanca mora se razdreti in Nemčija bolj odločno postaviti na stran Rusije v bolgarskem vprašanju, poleg tega se izraža želja, da bi se odstranil Bismarck.

Vse te želje Rusije se pač ne bodo spolnile kar čez noč, to vsakdo dobro ve, in tudi ob Nevi. A veliko je že, da se v Peterburgu nakrat tako naklonjeni kažejo Nemčiji. Mi nikakor ne dvojimo, da bode Nemčija porabila sedanji ugodni položaj, da zboljša odnose z Rusijo, to tem bolj, ker novi cesar želi miru in je ruski car zadnji čas tudi dal toliko

dokazov miroljubja. Polagoma se bodo začeli boljšati odnosi mej mogočnima državama, kateri veljata za prvi zaščitnici monarhičnega načela v Evropi. Nemčija bode gotovo vedno energičneje podpirala rusko-bolgarsko politiko, to tem bolj, ker se je zadnje čase preverila, da v Peterburgu nikakor resno ne mislijo na zvezo s Francijo.

Bismarck je tudi že star in nikakor ne bode dolgo več vodil državnega krmila. Bolehen je že in ker se novi cesar ne bode moral ravnati brez-pogojno po njegovih željah, bode se najbrž kmalu skušal odtegniti javnemu življenju. On je vaje zapovedovati ne pa ubogati in mu torej sedanji položaj ne bode ugajal. Ž njim bode pa odstranjena zadnja ovira za zboljšanje odnosov mej Nemčijo in Rusijo.

Kake posledice bode imelo zboljšanje odnosov mej Nemčijo in Rusijo za evropsko politiko, se še danes ne da povedati. Skoro brez dvombe je pa, da se bode razdrla zveza mej Nemčijo in Avstrijo, zlasti če Rusija Nemcem tudi zagotovi pomoč proti Franciji, ko bi bili napadeni. To zvezo je sklenil Bismarck proti Rusiji in ne bi imela za Nemčijo nobene važnosti več, ako slednji ne bodo od vzhoda pretela nevarnost. Na Balkanu se bodo potem začele tudi stvari razvijati bolj po godu Rusije. Če se tripelalijanca razdere, Rusiji nasprotno države ne bodo več mogle uspešno delati proti njej v Bolgariji.

Veliko vprašanje je pa, kake posledice bi pa imel prevrat nemške politike za Avstrijo. O tem pri sedanjih tiskovnih razmerah ne moremo lahko povedati svojega mnenja, temveč le izražamo željo, da bi dosedanja Rusiji ne baš prijazna politika ne škodovala naši državi. Državniki naj pa za časa uravnajo svoje postopanje tako, da država škodo imela ne bode. Ozirajo se naj na korist naše države ne pa le na želje te ali one narodnosti.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 18. marca. [Izv. dop.]

V zadnji seji rešila se je katehetska postava. Desnica, ako ni hotela onemogočiti toliko potrebnih

LISTEK.

Otci in sinovi.

Roman.

Ruski spisal J. S. Turgenjev, preložil Ivan Gornik. XXIII.

(Dalje.)

— Jako dobro, rekel je. — Daljših pojasnjevanj ni treba. Najedenkrat se vam je zazdelo v možganih, da poskusite na meni svoj viteški duh. Lehko bi vam odrekel to veselje, pa bodi!

— Jako sem vam hvaležen, odgovoril je Pavel Petrovič — in nadejati se morem, da vsprejmete moj izziv ter me ne prisilite, da rabim posilna sredstva.

— To je brez alegorijo rečeno — to-le palico? opomnil je hladnokrvno Bazarov. — To je popolnoma pomirljivo. Nikakor mi ni treba žaliti. Tudi bi ne bilo brez nobene nevarnosti. Lahko ostanete gentleman... Vaš izziv vsprejemljem tudi gentlemano.

— Krasno, odvrnil je Pavel Petrovič in postavil palico v kot. — Pogovorila se bodeva še takoj nekoliko o pojedinostih najinega dvoboja, a najpreje želel bi vedeti, ali se vam zdi potrebno, da se formalno nekoliko spreva, kar bi naj bilo uzrok mojemu izzivu?

— Ne, raje brez formalnostij.

— Todi jaz tako mislim. Zdi se mi tudi, da bi bilo neumestno preresetavati istiniti uzrok najine razprtije. Drug družega ne moreva trpeti. Kaj več?

— Kaj več? ponovil je ironično Bazarov.

— Kar se tiče samih posameznostij dvoboja, bodeva, ker nimava sekundantov — kajti kje bi jih dobila?

— Res, kje bi jih dobila?

— Zato imam čast predlagati vam to le: bideva se jutri zjutraj, recimo ob šestih, za gozdom, s samokresi, daljava deset korakov...

— Deset korakov? tako; na to daljavo niti drug družega ne vidiva.

Lahko tudi osem, opomnil je Pavel Petrovič.

— Lahko, zakaj ne!

— Streljavja dvakrat, in za vsak slučaj utakne si vsak v žep pisemce, v katerem vsak samega sebe dolži svoje smrti.

— S tem nisem popolnoma soglasen, rekel je Bazarov. — Nekoliko cika na nekaj francosk roman to ni popolnoma verjetno.

— Morebiti. Vender mislim, da ste soglasni, da ni prijetno sluti kot morilec?

— Soglasen sem. Vender imamo sredstvo, da se rešiva te žalostne sumnje. Sekundantov ne bodeva imela, a priče imava lahko.

— Kdo bi bil, to povejte,

— Na primer Peter.

— Kaki Peter?

— Strežnik vašega brata. On je človek, ki stoji na višini sočasne omike in izpolnil bode svojo ulogo z vsemi potrebami v sličnih slučajih comme il faut.

— Zdi so mi, da se šalite milostivi gospod!

— Nikakor ne. Osodite moj predlog in prepričali se bode, da je polen zdravega zmisla in priprosto. Vse pride na dan, in jaz sem pripravljen, da pripravim Petra na tak slučaj ter ga pripeljem na kraj dvoboja.

— Vi se še vedno šalite, rekel je Pavel Petrovič ustajaje s stola. — A proti ljubeznivi uslugi, katero ste mi pokazali, ne smem vam ugovarjati... Itak je vse v redu... Res, samokresov nimate?

— Kje naj bi dobil samokrese. Pavel Petrovič? Vojak nisem.

— Če je tako, predlagam vam svoje. Prepričani smete biti, da že pet let nisem streljal ž njimi.

— To je jako pomirjajoča vest.

— Pavel Petrovič vzel je svojo palico...

— Potem cenjeni gospod, se vam moram le še zahvaliti in prepustiti vas vašim opraviлом. Čast imam priporočati se!

— Na prijetno svidanje, cenjeni gospod, odgovoril je Bazarov spremljaje gosta.

[(Dalje prih.)]

zakon, prisiljena je bila, navzlic svojim državno-pravnim pomislekom udati se v to, da odpade člen III. Predsednik izjavil je, da zmatra določbo § 5. kot tako, da se ž njo predrugači osnovni zakon. Vsled tega bilo je načeloma izraženo, da more zakon sprejetim biti z dvema tretjinama večine. Lienbacher je sicer še jedenkrat in z veliko bistroumnostjo dokazoval, da tu ne treba dveh tretjin, da izraz v postavi, kateri velevala, da morajo verske družbe same oskrbovati verski pouk, „Sorge tragen“, vender še ni identičen s tem, da morajo to storiti zastoj ali iz lastnih sredstev pokriti dotično potreščino. Zastoj se je trudil Edvard Süss, da ovrže pravniško argumentacijo v paragrafih osivelega dvornega svetnika. Ali predsednikova beseda tu odločuje, proti njegovemu tolmačenju ni nobenega poziva, levica tudi ni marala ostaviti svojega stališča, in tedaj prišlo je pri glasovanju do čudnih prizorov. Proti predlogu odsekov manjšine glasovala je večina, bil je tedaj odklonjen, nasvet večine odsekov zopet ni obveljal, in vladni predlog vrgel se je tudi pod mizo. Na ta način se je čl. III. zadevajoč veljavnost zakona sploh odklonil, in posledica tega negativnega sklepa je, — da zakon postane pravokrepen v zmislu obstoječe državne postave 45 dni po svojem razglašenju. To je bil konečni kompromis, o katerem sta se na tistem zjediniili obe stranki.

Predsednik zatvori sejo ter proglasi dnevni red prihodnje seje. Kot prvo točko nastavi poročilo imunitetnega odseka o Schönererjevi izročitvi. Nasvetuje, da se stvar obravnava, katera se je pa vršila po določbah opravičnega reda tajno. Izid debate je bil, da je zbornica zavrgla nasvet predsedništva ter sklenila, Schönererjevo afero razpravljati v javni seji, katera se je določila na torek 20. t. m.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 21. marca.

Državni zbor bode imel tri seje še pred Veliko nočjo in sicer danes, v četrtek in petek. Rešil bode razne manjše predloge. Prvo branje Liechtensteinovega predloga ne pride na vrsto pred Velikonočjo, ker se razni klubi desnice še neso popolnem sporazumeli o tej zadevi. Velikonočne politične bodo trajale do 6. ali 7. aprila.

Delegaciji se ne snideta pred 20. majem.

Hrvatska vlada je naročila Zagrebškemu magistratu, pa naj začne disciplinarno preiskavo proti odstavljnemu županu dvornemu svetniku Badovincu, ker ni hotel odposlati mestnih stražnikov v deželno-zborsko poslopje, ker ni v aferi zalaganja nasipa branil mestnih koristij, ker je brez uzroka odpustil jednega stražnika in ker je nepravilno postopal v nekaterih policijskih in obrtnih zadevah. Nadžupan je takoj sklical mestni disciplinarni odsek, kateri je sklenil začeti disciplinarno preiskavo.

Vnanje države.

V **Črnejgori** je velika beda. Knez je zategadelj odredil, da se začne razna dela, da bodo ljudje kaj zaslužili. Delavci se ne plačujejo z denarjem, temuč se jim daje žito iz državnih zalog po 5 ok na dan. Tudi se iz državnih zalog prodaja na upanje žito po nizkeji ceni. — Črnogorce, ki so se udeležili ustaje v Burgasu so že izpustili iz ječe. Preiskava na Cetinji se proti njim sicer še nadaljuje, a ni prav verojetno, da bi je obsodili.

V **italijanskej** zbornici začela se je podrobna debata o budgetu ministerstva vnanjih zadev. Poslanec Chiave se je pritoževal, da se ne imenuje poseben minister vnanjih zadev. Crispi mu je odgovoril, da bi sam rad se znebil odgovornosti ki mu jo naklada vodstvo ministerstva vnanjih zadev. Vseh uzrokov ne more povedati, zakaj da se ne odpove ministerstvu vnanjih zadev, a toliko lahko reče, da se boji, da bi potem dežela škodo ne imela. Če pa zbornica ni zadovoljna ž njim, pripravljen je dati ostavko.

Francoska zbornica je že rešila budget, ko se je vlada udala nekaterim njenim željam. Monarhisti se jeze, da se je budgetna debata tako hitro končala ter neso prilike imeli, da bi napadali vlado in v dolgih govorih kolikor se da črno risali državno gospodarstvo.

Nemškemu državnemu zboru je tudi došla izjava cesarjeva, v katerej zagotavlja, da hoče varovati ustavo in spoštovati ustavne pravice posameznih držav, skrbeti za notranji in vnanji mir. Poslanec Ackerman je predlagal, da se postavi spomenik cesarju Viljemu, utemeljitelju nemške države.

Posebno pozornost vzbudilo je to, da sta **belgijski** in **rumunski** kralji osobno prišla k pogrebu v Berlin. Nemški listi iz tega sklepajo, da se Rumunija in Belgija v nikakem slučaju ne bodo pridružili nasprotnikom Nemčije.

Švicarski zvezni svet je naročil zveznemu zboru, da naj premeni organizacijo policije, kar se tiče tujcev. Dosedaj so se zbirali v Švici večkrat

tuji socialisti, kar je dalo povod raznim pritožbam drugih držav, zlasti Nemčije. V Curihu je izšla brošura „Der Rothe Teufel“, ki žali nemško cesarsko rodbino. Da se v bodoče take stvari več dogajale ne bodo, treba nekoliko premeniti policijske zakone. Tudi v Švici bodo torej nekoliko svobodo prikrajšali.

Angleška zbornica predložila je zbornici občinarjev predlogo o lokalnej upravi. Predloga dovoljuje za Anglijo in Wales skoro tako obširno lokalno avtonomijo, kakor jo liberalci zahtevajo za Irsko. Pokrajine bodo vladali voljeni deželni odbori, katerim bode vlada prepustila nekaj državnih dohodkov. Deželni odbori bodo imeli neomejeno pravico o podeljevanji in odtegovanju pravice za prodajo pijače.

Dopisi.

Iz Celovca 17. marca. [Izv. dop.] (Škof dr. Kahn) Nikdo izmed nas še ni pozabil, kako nesramno so liberalni nemški listi psovali in rovali proti slovenskim duhovnikom, da bi izpodrinili slovenskega kandidata za knezoškofovski prestol. Posrečilo se jim je. Dobili smo trdega Nemca za škofa. Slavo in hosijano so mu peli nemški liberalci, nadejaje se, da bode hodil po potih svojega prednika Fundra. Leto in dan pa je preteklo, škof Kahn je istim liberalcem najhujši trn v peti. Vendar tudi Slovencem, ki so ga vsprejeli z vso le krotkim slovenskim dušam lastno pohlevnostjo, šel je ves up po Dravi. Namesto pastirja, ki mu bi imel biti pri srci tudi blagor slovenskih dušic, kaže od dneva do dneva vidnejše slovenskemu rodu svojo nemilost. Da se je slovenščine naučil, kakor se je obečalo, ne pozna se nikjer. Kaj mu je treba? Saj je pridigoval že dvakrat po slovenskih farah v blaženem nemškem jeziku. Samo rodoljubnim slovenskim duhovnikom gre čast in hvala, da se je glasila pri škofovskih vizitacijah tudi naša materinščina raz prižnice. V bogoslovji Celovškem poučevalo se je prej saj dve uri na teden v slovenskem jeziku. Škof Kahn odpravil je še ti dve bori urici. Isto tako se bogoslovci ne vadijo čisto nič slovenskega katekeza in slovenskega pripovedovanja. Bržkone misli škofova milost, da bo slovenske bogoslovce razsvetlil sveti duh, kedar jim bo treba otročiče slovenski izpraševati ali pa slovenskemu narodu kršanske resnice razlagati raz prižnic. Namesti odpravljene slovenščine pa došli so jezuiti, katerih ni bilo v Celovci, odkar se je bil oni red razpustil. Slovenski glasovi so tem jako na potu. Kajti eden teh očetov, ki ne poznajo narodnosti, prepovedal je celo bogoslovce, da ne smejo opoludne pri mizi slovensko govoriti. Seveda latinski, hebrejski, kitajski smejo kramljati, samo slovenski „marnovati“ je „netas“. Kako da škof Kahn hoče cerkvenega premoženja porabiti za zidanje novega semenišča Marijanuma, to naj sam izbije z liberalci in vlado, mi konstatujemo samo to, da je bila interpelacija, zahtevajoča slovenskega sufragana za Koroško, jako umestna. Slovenski optimizem pa, ki se oklene vsake šibke vejice, prejel je zopet močno klofuto.

Iz Celovca 18. marca. [Izv. dop.] Kakor ni bilo drugače pričakovati, sledila sta za uradno „Klagenfurter Zeitung“, katera je povodom smrti nemškega cesarja izšla s črnim robom, z največjim veseljem tudi nemška liberalna časnikarja „Freie Stimmen“ v Celovci in „Deutsche allgemeine Zeitung“ v Beljaku. Da sta se pri tej priliki v širokoustnih besedah oba ta dva neslana lista zaganjala v nas Slovane in Francoze, ume se že ob sebi, saj jima je to prirojena stvar. Zadnji list „Freie Stimmen“ prinesel je v prilogi tudi podobo sedanjega nemškega cesarja Friderika z željo, da bi si jo njihovi naročniki ohranili v spominu ter ji odmenili doma v svojih prostorih kako odlično mesto. Tako so se naši švabski časniki glede velikonemškega duha gotovo pred vsemi drugimi odlikovali. — Vse gori omenjeno pa presega predrzno tukajšnjo političnega društva „Deutscher Verein für Kärnten“, v katerega imenu vabi semkaj privandrani Tirolec in advokat dr. Luggin, kot njega predsednik, vsa Celovška pevska društva, da se blagovolijo dne 24. marca t. l. korporativno z zastavami udeležiti žalobnega shoda in v znak žalovanja za umrlim nemškim cesarjem prepevati pri opravi (najbrže v tukajšnji cerkvi protestantov) pesni žalostinke. Delavsko pevsko društvo „Frohsinn“ je baje vrglo to vabilo brez vsakega razgovora in odgovora v koš, hitreje pa se je odločilo za udeležbo, ali bolje rečeno za to demonstracijo, ki se ne strinja z avstrijskimi zakoni, pevsko društvo „Eintracht“, kojega predsednik je blagajnik tukajšnjega c. kr.

deželnega plačilnega urada Ant. Knez; njegov oče je rodom Kranjec in se tedaj pretaka po žilah tega Velikonemca slovenska kri. — Kaj bode storilo tretje in najodličnejše pevsko društvo „Männergesangsverein“, se danes še ne ve; nekateri člani se temu predrznemu zahtevanju ustavljajo, a konec vsega tega bode vender le udeležba, ker se i to društvo v zadevi pangermanstva posebno odlikuje. — Radovedni pa smo, bode li naša c. kr. deželna vlada brez ozira na veliko večino drugače mislečih in dobrih avstrijskih patrijotov, to demonstracijo mirno in brez ugovora dovolila.

Iz gori navedenega razvideti Vam je možno, kaj vse smejo tukajšnji nemški prenapetneži početi. Vender upamo, da seme, ki ga je usadil ranjki nepozabljeni nam Andrej Einspieler, obrodi bode tudi na koroškem skalovji sad in zarja boljše bodočnosti nam prej ali slej mora zasijati. Naš ubogi oratar se je začel svoje narodnosti zavedati; jel se je gibati in zanimati za posojilnice in podružnice sv. Cirila in Metoda, kar vse ne bode ostalo za našo sveto stvar brez uspeha. To je dobro znamenje in najboljši porok, da Slovenec na Koroškem ni še zamrl in da hoče živeti, in ako treba tudi umreti, za svoje prepričanje in za svojo slovensko domovino.

Iz Rudolfovega 19. marca. [Izv. dopis.] Pred par dnevi so priredili tukajšnji gimnazijalci na korist dijaškemu pevskega društvu muzikalno deklamatorično akademijo, ki se je zvršila z nepričakovano sijajnim uspehom. Rediteljema, gosp. ravnatelju in pevovodji gosp. č. P. Hugolinu čestitamo na njem iz dna srca. Zanimanje za to akademijo je bilo tako živahno, da so bili sedeži takoj prvi dan do zadnjega razprodani. To in pa obila preplačila dokazujejo najbolj, kako vemo ceniti tu gimnazijo.

Vse programove točke vršile so se z mojstersko gotovostjo, kar pod vodstvom tako fino izobraženega muzika, kakor je P. Hugolin, gotovo ni čuda. Najbolj impozanten utis je napravil Ipavčev „Kdo je mar?“ in „Duo brillant“ iz Wagnerjevega „Tannhäuser“, ki šteta ga P. Hugolin in O. Dev svirala pač briljantno. Razen Hugolinovih dveh krasnih kompozicij, ki sta se, kakor čujemo, poslali „Glasbeni Matici“: „Vjetega tiča tožba“ in „Pogled v nedolžno oko“ iznenadila nas je mej pevskega točkami najbolj „Käferhochzeit“. Peli so jo najmanjši „kebrčki“, ki frčé v našo gimnazijo in peli jo s tako nežnimi in čvrstimi glasovi, da je bil elektrizan najzaspanejši poslušalec. V pevske in muzikalnem oziru bi si gosp. pevovodja pač ne mogel želeli lepšega uspeha.

Večer je zaključil dramatičen prizor v treh oddelkih „Herbart Turjaški“, ki ga je spisal nekov dijak tukajšnje gimnazije. Kak čmerikav kritik bi si tu prav lahko zaslužil svoj lavorov venec, mi pa nečemo seči po njem, zlasti z ozirom na to, da je to delce prvi poskus za poezijo in svojo domovino vnetega mladeniča, ki je sam morebiti najbolj čutil, da je dramatika cvet vse poezije. Naše vodilo je, naj se goji vsaka plemenita čut, ki se giba v srcih naše mladine. Zdi se nam, da ima taka zgolj po takih dijakih in tako krasno izvršena akademija na samosvestje dijakov, na njihovo ljubezen do domovine in poezije več upliva, kakor najdaljše in najdolgočasnejše pedagoške razprave. In tacih mislij je bilo bržkone tudi ravnateljstvo, kateremu je dokazal veliki, za naše mestece nenavadno veliki materijalni uspeh, da se je vse občinstvo ujemalo ž njim v tem prepričanju.

„Matica Slovenska“.

LXXIX. odborova seja v sredo 14. marca 1888.

(Konec.)

Iz poročila tajnikovega bodi povedano: Vsled smrti (Toman, Ferčnik) ali preselitve (Petek) dosedanjih poverjenikov so izpraznjena poverjeništa: Moravče, Kanalska dolina in Pliberk.

Več društev in posameznih oseb prosilo je „Matico“ tudi v zadnji dobi založni knjig. Predsedništvo je reševalo te prošnje običajno, kakor mu nalagajo večkrat v tem oziru ponavljani odborovi sklepi. Došlo je „Matici“ v tej zadevi več zahvalnih pisem. „Matica“ pritrdi posebej prošnji „Pedagogičskega društva“ na Krškem, naj bi društvu poklonila šolskih založnih knjig za nameravano razstavo šolskih učil.

Odbor vzame na znanje, da je „Matica“ prejela v zadnjem času več književnih daril. Tako je knjižnica dobila od zadnje seje prirastek 89 knjig, zvezkov in časopisov; 13 po darilih, 76 po zamenji, 27 ruskih, 22 čeških, 12 hrvatskih, 11 slovenskih, 8 nemških, 6 v različnih jezikih, 2 srbski in 1 angleško.

K 5. točki dnevnega reda naznani predsednik, da prihodnji občni zbor utegne biti dné 18. aprila t. l. — Mej posameznimi nasveti je omeniti, da sta gospodarski in književni odsek vzajemno predlagala odboru, naj z ozirom na njegovo izvrstno poslovanje v preteklih treh letih dosedanjega tajnika g. E. Laha potrdi tudi za prihodnja tri leta brez razpisa, kar odbor soglasno stori v svesti, da mu bode občni zbor rad potrdil to utemeljeno določitev.

Naposled poprime prvi podpredsednik g. prof. Levec besedo ter z odborom vsem gledé na bližnji imendan častita gospodu predsedniku na mnoga leta! Predsednik g. prof. Marn s pristojno hvalo poprosi, naj gospodje odborniki podpirajo ga še v prihodnje, kakor doslej, na korist „Matici Slovenski“!

Za leto 1887 je plačalo 1291 letnih udov. Lanskih dokaj hvaljenih knjig je na razpolaganje le še po petdeset iztisov. Letos plačila dohajajo zelo mlačno; gospodje poverjeniki so prošeni, da pospešujejo „Matično“ stvar in odbor želi, da se dožene stalen red tudi gledé uplačevanja. Od zadnje seje je pristopilo na novo 23 članov, in sicer trije ustanovniki (jeden izmed letnikov) in 20 letnikov, namreč:

Kot ustanovniki: 1. Koenig Jurij, župnik na Vinici. 2. Prosenec Josip, gl. zastopnik „Aziende“ v Ljubljani. 3. Dr. Svetina Ivan, c. kr. gimnazijski prof. itd. v Ljubljani (izmed letnikov).

Kot letniki: 1. Dr. Babnik Janko, c. kr. avskultant v Ljubljani. 2. Bartol Gregor, c. kr. poštni uradnik v Trstu. 3. Bralno društvo v Mengiši. 4. Cizej Franc, kaplan na Laškem. 5. Černko Jarnej, učitelj v Jarenini. 6. Čitalnica národna v Št. Vidu nad Ljubljano. 7. Huber Avgust, c. kr. sodnijski svetnik v Trstu. 8. Krže Davorin, trgovec v Trstu. 9. Mohar Ivan, c. kr. gimnazijski učitelj v Trstu. 10. Pleiweis Karol, kand. jur. in posestnik v Kranji. 11. Pokorn Ignacij, c. kr. gimnazijski učitelj v Trstu. 12. Polley Oskar, c. kr. obrtni nadzornik v Trstu. 13. Simonič Franc, kaplan pri Negovi. 14. „Slavec“, delavsko pevsko društvo v Ljubljani. 15. Štravs Jos., c. kr. računski uradnik v Trstu. 16. Tavčar Ivana, posestnica itd. v Ljubljani. 17. Urbanija Jak., c. kr. poštni oficijal v Trstu. 18. Ušeničnik Franc, stud. theol. v Rimu. 19. Žitko Anton, trgovec v Trstu. 20. Žužek Josip, c. kr. pol. koncipist v Trstu.

Domače stvari.

— (Občni zbor „Narodne Tiskarne“) bode jutri ob 6. uri zvečer v prostorih uredništva „Slov. Naroda“.

— (Spomenica vladiki Strossmayerju,) katero mu je „Družba sv. Mohorja“ v Celovci poklonila, glasi se naslednje:

Občudujoči Vaše prevzvišenosti neusahljivo darežljivost za duševni razvitek bratskega nam naroda; — videči umetniški spomenik Vaše stolne cerkve Bogu na čast, kristijanstvu v slavo; — priznavajoči velikanske ideje Vašega uma, združiti narode slovanske v krilu sv. katoliške cerkve:

Izražamo Vam milostljivi, prevzvišeni gospod Josip Juraj Strossmayer,

vladika bosenski in sremski,

na slovesni dan Vaše zlate sv. maše v imenu „Družbe sv. Mohorja“ največjo udanost in izrekamo presrečno svojo radost, da šteje naša družba prvega sina bratskega nam roda mej svoje najodličnejše dosmrtné ude, sebi na čast, narodu našemu v ponos. V Celovci, dné 19. sušca 1888.

Odbor družbe sv. Mohorja:

Dr. Valentin Müller l. r.,
predsednik.

Andrej Alijančič l. r., Lambert Einspieler l. r., Ivan Hutter l. r., Ivan Wieser l. r., B. C. Rossbacher l. r., Šimen Janežič l. r., Dr. Jakob Sket l. r.

Ta spomenica, po kaligrafičnem potu krasno izdelana, odposlala se je danes, v lepem etuiji zavita, na svoje mesto v Djakovo.

— (Osobna vest.) Na Ljubljanski gimnaziji je kot naslednik g. Ivana Šubica, ki danes odpotuje na Dunaj, prišel gosp. Fran Jeraj, rodem iz Savinjske doline, dosedaj bivajoč v Gradci.

— (Predavanje na korist Levstikovemu spomeniku) imel bode, kakor smo že poročali g. prof. Fr. Levec dne 15. t. m. ob 11 uri v dvorani Ljubljanske čitalnice. Ustopnice po 30 in (sedeži) po 60 nvč. se dobivajo pri čitalničnem kustosu. — Ni potrebno posebe še poudarjati Levstikovih zaslug za naše slovstvo in bodriti p. n. slovenskega občinstva, naj sega naglo po ustopnicah k predavanju, kajti ono je dovolj izobraženo ter zna že samo ceniti veleume. Biti smemo torej uverjeni, da bodo vsi prostori razprodani. Ker smo to dolžni Levstikovemu spominu in ker smo prepričani, da bode g. prof. Levca predavanje v vsakem oziiru završeno.

— (Lep koncert,) pri katerem bodo sodelovale naše najboljše muzikalne moči, obeta se

nam za prihodnjo nedeljo, 25. t. m. zvečer v dvorani tukajšnje narodne čitalnice. Dohodek je namenjen v korist gosp. prof. Frana Gerbiča, kot častna nagrada za njegov obilni glasbeni trud v Čitalnici, pri gledišči in v „Glasbeni Matici“ naši. Jednak koncert bi bil moral biti že vlansko leto, a ovire so bile, da je izostati moral. Tem večje zanimanje bode torej imel koncert prihodnjo nedeljo. Program njegov prihodnjič.

— (Pom. uradniki Ljubljanski) imeli so v soboto 17. t. m. zvečer ob 1/2 8. v Štrkljevih gostilničnih prostorih svojo II. sejo. Ker se je premalo udov udeležilo, se ni moglo o posamičnih točkah ničesar sklepati; zbog tega bode ta seja odrejena vnovič in sicer koncem tekočega tedna. Posebna vabila doposlala se bodo od zastopništva slehernemu udu s programom vred posebej. Ker bodo na programu važne zadeve, nadejamo se udeležbe v polnem številu, ker le na ta način je mogoče priti do cilja.

— (Slovenski biciklistički klub) imel bode jutri (dne 22. t. m.) v restavraciji „Pri slonu“ svoj zabavni večer, Začetek ob 8 1/2 uri. Gospodje podpirajoči člani in prijatelji kolesarskega sporta, upeljami po članih, dobro došli. Ker je na dnevnem redu vprašanje o prvem izletu, nadejati se je vsestranske udeležbe.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo in ponedeljek imeli smo dve predstavi. Nedeljske predstave prva igra bila je burka „Prvikrat v gledališču“. Igrala se je živahno in gladko in gre gledé uspeha posebna hvala gospodičnima Zvonarjevi in Gostičevi in gg. Kocélju (Peresnik), Danilu (Peresnik ml.) in Verovšku (Kralj). Največ pohvale in priznanja pa je žel g. Borštnik, ki je okornega slugo Boštjana s posebnim humorjem predstavljal. — Opereta „Vzbujeni lev“ vršila se je jednako izborno kakor prvokrat, uspeh in odobravanje bilo je jednako iskreno, gledališče navzlic reprizi, ali baš zaradi nje dobro obiskano. — V ponedeljek imel je gospod režiser Borštnik svojo benefico, ki je napolnila gledališče do zadnjega prostora. Jednodeljanska igra „Ženski jok“ je lahko blago, a prizori so mični dejanje živahno, polno prememb, zatorej uspeh gotov, kadarkoli se tako dobro igra, kakor se je takrat. Gospodični Vertnarjeva in Nigrinova in gg. Kocélj (Dagarin), Šturm ml. (Podvinski) in Perdán (strežaj) rešili so svoje vloge jako dobro in uvodna igra imela je že ugoden uspeh. — Druga in glavna igra bil je Giradinov, po gosp. J. K. poslovenjeni igrokaz „Prestop žené.“ Naslov sam že pove, kacega zadržaja da je igra, da spada mej ono vrsto francoskih dram, ki uspevajo najbolje na Pariških gledališčih, ki z veliko duhovitostjo in s pravo psihologično vernostjo slikajo zakonskega življenja temno stran, o katerih pa so sode še jako različne. Zaradi tega bili smo radovedni, kako bode naše občinstvo vsprejelo to, sicer z vso možno diskrecijo pisano igro. No vsprejelo jo je prav dobro, dasi se je poznalo, da mu francoski ta plod vseskozi ne prija, da je skoro presenečeno po nenavadnem dejanji in v nas čisto novih prizorih. Vender pa je utis bil mogočen, kar je pripisovati krasnemu dejanju, završenemu koncu in v resnici izvrstni igri, s katero so se odlikovali g. Borštnik, gospodični Zvonarjeva (Matida), Gostičeva (Larceyova) Danilo (Alvarez) in osemletni Š., ki je za svojo starost drobno deklico (Jeanne) gladko, pristno in brez hibe predstavljal, kar je pri tolikej mladosti velemnogo. Gosp. Borštniku poklonil se je pričetkom igre krasen lovorov venec s prelepimi trakovi in tudi sicer ga je ta večer ga občinstvo izredno odlikovalo.

— (Delavsko pevsko društvo „Slavec“) je s svojim koncertom v proslavo zlatomašnika vladike Strossmayerja zadelo ob mnoge ovire. Najprej odpovedala se mu je vojaška godba, potem pa je politično oblastvo prepovedalo slavnostni govor in kakor bi s tem še ne bilo dovolj, bilo je še vreme neugodno in vse polno veselje. Ni čuda po tem takem, da je obisk bil nepričakovano slab, čeravno nikakor ne umejemo, zakaj da so se baš narodni odličnjaki odlikovali s svojo nenavzočnostjo. Vspored bil je izborni. Pričenjal je s Foersterjevo skladbo „Samo“. Gosp. skladatelj nam je že z premnogimi lepimi skladbami obogatil muzikalni naš program, z omenjeno pa je dodal nov biser, kajti v njej dobile so S. Jenka krasne besede pravega tolmača.

Zbor z zvonkim četverosplovom (Pavšek, Jeršek, Bajec, Vidmar) izval je gromovito pohvalo. — Mesto vojaške godbe nastopil je g. Wagner, katerega je na glasoviru spremljal g. vitez Ohm-Janušovsky ter sviral Bruchov „Koncert“, Goltermannovo „Romanzo“, za nameček pa še M. Hauserjevo „Ogersko“. G. Wagner je navzlic svojej mladosti izborni godec, g. vitez Janušovski pa mojster na glasoviru, zato so pa tudi rečene točke našle odmev v občinstvu. Gospodična Zvonarjeva deklamovala je Gregorčičevo „V pepelnici noči“ s pravim občutkom in pristnim domoljubnim ognjem. — Poseben užitek nam je bil iz Foersterjevega „Gorenjskega slavca“ zbor s tenor-solo. Zbor, broječ nad 40 pevcev, bil je krepek, izvrstno izvežban, zborov efekt pa je pomnoževal še notranjskega slavca, g. Medéna, čarobni glas, ki je v tej točki, kakor tudi v F. S. Vilharjevi „Naši Zvezdi“ elektrizoval vse občinstvo. B. Ipavca večno lepi „Kdo je mar?“ bil je temu koncertu vreden zaključek. Imeli smo v ta dan mnogo zabav in veselje, da nam ni preostajala niti jedna ura, čuli smo to skladbo že mnogokdaj, a poslušali bi jo bili radi še jedenkrat, tako izborni se je pela. Slavčevemu zboru torej vsa čast!

— (Premogove jame v Zagorji) bodo se opustile in brezuspešne so bile interpelacije in sklepi kranjskega deželnega zbora. Gutmann-Rotschild sta po burnih debatah v državnem zboru le toliko bila oplašena, da sta še 40.000 ton ali 400.000 q odstopila premogovim jamam na jugu. Teh 40.000 ton pa bodo dajale jame v Keflahu, za Kranjsko ni odpadel ni eden kilogram. Stajerski poslanci so res hudo ropotali v dotični debati in s tem vsaj nekaj dosegli. Od kranjske strani pa se tačas nikdo ni oglasil, kar obžalujemo.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zboleli: 1 moški, 2 ženski, 3 otroci. Ozdravela: 2 otroka. Umrli: 1 ženska.

— (Iz Črnomlja) se nam piše z dne 19. marca 1888. Mestni zbor Črnomeljski je v seji dne 18. marca jednoglasno sklenil prošnjo poslati državnemu zboru za odklonitev Liechtensteinevega predloga.

— (Občinski svet in učiteljstvo Materijske občine) odposlala sta vsak svojo peticijo drž. zboru proseč, da blagovoli visoka zbornica poslancev že v prvem čitanji odkloniti Liechtensteinov predlog.

— (Učit. društvo za Sežanski šolski okraj) je v odborovi seji dne 8. marcija t. l. v Sežani sestavilo peticijo na visoki državni zbor, priznavajoč, da se mladina vseskozi vzgaja versko-nraski, ter prosilo, da glede „lex Liechtenstein“ preide na dnevni red na podlogi nastopnih razlogov: a) ker prezira prevažno pedagogičsko načelo gledé materinščine; b) ker odstranjuje nekoje v občo narodno izobražbo koristne in potrebne predmete in skrajšuje dobo šol. obiskovanja; c) ker ne mara, da se ruši vrta sloga in vzajemno delovanje mej imenitnimi in mogočnima činiteljema omike — preč. duhovščino in učiteljstvom —, koja bi se pa brž spršila z „lex Liechtenstein“ narodu na veliko škodo.

— (Savinjsko učiteljsko društvo) je v zadnjem zborovanji dne 8. marca t. l. jednoglasno sklenilo pristopiti k zvezi slovenskih učiteljskih društev, ter se je iz pedagogičskih ozirov izreklo proti Liechtensteinovemu šolskemu predlogu. Tudi je odločilo, da društvo priredi v letošnjem letu izlet, s kojim se bode 40 letnica vladanja presvetlega cesarja Frana Josipa I. slavnostno praznovala. Čas, kraj in način se bode pri prihodnjem zborovanji meseca maja natančneje določil.

— (S Krškega) se nam piše 18. marca: V noči od dne 17—18. marca je Sava jako narašla. Jedna plav obvisela je na mostu. Plovničarji vlekli so ves dan na mostu deske iz Save. Škoda je velika. Ravno kar izvem, da so jedno plav v Brežicah ustavili. — Deželna vlada odposlala je jediniga zdravnika na Krškem, g. dr. J. Kersnika v Novomesto, da bode tam prisoten pri novačenji. Kako se naj zdaj nam drugim navadnim ljudem za bolezní godi, ki ne nosimo dvojnega sukna, to je deželni vladi vse jedno. Po našem mnenji bi ne bilo mnogo večjih troškov, ko bi se bil imenoval prisednikom kateri Ljubljanskih zdravnikov.

— (Slovenske pesmi za mešani zbor, III. zvezek) izdal bode še tekom tega meseca g. dr. Benjamin Ipavica. Pesmi se tiskajo na Lipškem in bodo se dobivale pri g. izdavitelji (Gradec,

Karl Ludwig Ring, W. 4) po 70 kraje. zvezek. Ta vest bode gotovo razveselila vse prijatelje domače glasbe in ženjalnega našega skladatelja, ki je Slovencem podaril že toliko krasnih skladb.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 20. marca. Odvetnik dr. Friderik Neumann se je danes ustrelil. Urok slabogmotno stanje.

Rim 20. marca. Papež počuti se bolje. Danes sprehajal se je po vrtu Vatikanskem.

Dunaj 21. marca. Rumunski kralj zjutraj došel. Na kolodvoru vsprejel ga cesar in spremil v cesarski dvor. Kraljica pride jutri.

Berolin 21. marca. „National Zeitung“ poizvedela iz najbolj zanesljivega vira, da ni nič namena niti potrebe za novo operacijo, da bi se odstranili odmrli hrustančevi ostanki iz glave cesarjevega.

Carigrad 21. marca. Nomadski rod Demavends napal okraj Bagdaski, kjer ropa in mori,

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganju po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 80 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 6 (31-4)

Zahvala.

Velečastiti gospod Ljud. Golja, c. kr. sodnik v Trebnjem, je meni izročil 5 gld. za šolske potrebe revnim učencem in učenkam in 5 gld. gospodični Vili Majntinger, učiteljici ročnih del, za šivila in pletila na tukajšnji dvorazrednici, katere je častiti gospod Avgust Ška berne, veletržec v Ljubljani, blagovolil darovati povodom smrti svojega nepozabljivega mu brata. Blagemu dobrotniku izreklam tu v imenu učeče se mladine najtoplejšo zahvalo.

Trebnje, dne 19. marca 1888.

Alojzij Jerše,
nadučitelj.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoja (192-256)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 17. marca.

Na Dunaji:	77,	44,	83,	27,	85.
V Gradci:	66,	55,	19,	28,	75.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
19. marca	7. zjutraj	718.3 mm.	3.6° C	sl. vzh.	dež.	3.70 mm.
	2. popol.	724.4 mm.	9.6° C	m. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	729.3 mm.	5.0° C	z. jz.	d. jas.	dežja.
20. marca	7. zjutraj	734.1 mm.	3.4° C	z. jz.	obl.	1.40 mm.
	2. popol.	734.9 mm.	9.0° C	z. jz.	d. jas.	dežja.
	9. zvečer	736.8 mm.	4.2° C	sl. zah.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 6.0° in 5.5°, za 2.5° in 1.6° nad normalom.

Razglas.

Podpisano županstvo naznanja, da je visoko c. kr. namestništvo v Trstu dovolilo občini Rihemberški vsako leto 4 (štiri) semnje (trge) za živino kakor tudi za razno drugo blago. Tem semnjem (trgom) so določeni naslednji dnevi:

1. semenj (trg) bode na veliki torek,
2. " " " dne 4. julija,
3. " " " na kvatno soboto v jeseni, in
4. " " " dne 21. decembra.

Ako pa pride kateri teh dni na nedeljo ali praznik, prenese se semenj (trg) na sledeči dan.

V tekočem letu se ne bode plačevala tržnina za živino.

Županstvo v Rihemberku,

dne 20. svečana 1888. (149-3)

Umetne (152-7)

zobe in zobovja

ustavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, v Köhlerjevi hiši, I. nadstropje.

dolenjsko vino,

belo ali rudeče, od leta 1887, po najnižji ceni prodaja Cvenkelj v Sevnici.

Natečaj

službe okrajnega komunalnega zdravnikarja v Mozirji, sodnijskega okraja Gornji grad, v Gorenji Savinjski dolini, Spodnji Štajer, z letno plačo 400 gld. Zdravniški stroški za uboge se bodo posebej plačevali. Znanje slovenskega ali jednega drugega slovanskega jezika je potrebno. Prošnje, prevedene s krstnim in domovinskim listom, naj se do 15. aprila t. l. semkaj upošljejo.

Od okrajnega odbora v Gornjemgradu, dne 1. marca 1888.

Okraja načelnik:
Anton Goričar m. p.

(179-4)

Prodaja

smrekovih sadik.

V c. kr. centralni drevesnici pod Rožnikom pri Ljubljani prodaja se okolu 2 milijona

triletnih smrekovih sadik,

v skupinah po tisoč kosov, katerih vsaki z zavijanjem vred 2 goldinarja stane.

Naročila proti uplačitju odpadlega zneska vsprejema c. kr. deželno gozdno nadzorništvo v Ljubljani do 10. aprila 1888.

Od c. kr. dež. gozdarskega nadzorništva za Kranjsko.

(193-3)

Tujsci:
20. marca:
Pri Matiji: Schlegel, Oser, Mahler, Ro-
bišček, Schütz, Friedrich, Hohenburg z Du-
naja. — Kooh z Dunajskega Novozemstva.
Klein iz Toplice. — Hochstetter iz Graden.
Pri Stomu: Breuer z Dunaja. — Gom-
perz iz Budimpešte. — Lončarič iz Selzacha.
— Maderdörfer z Reke.
Pri avstrijskem cesarju: Schreiner
od sv. Florijana. — Frieter, Werschetz s
Puja.

Dunajska borza	danes
Papirna renta	77.40
Srebrena renta	79.15
Zlata renta	109.35
5% marčna renta	92.30
6% marčna renta	86.6
Akcije narodne banke.	257.90
Kreditne akcije	127.1
London.	126.95
Srebro	10.05
Napol.	5.99
C. kr. cekini	62.40
Nemške marke	62.40

4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.
Državne srečke iz l. 1864	100
Ogorska zlatna renta 4%	130 gld.
Ogorska papirna renta 5%	96
5% štajerske zemljišč. odveza. oblig.	103
Dunavska reg. srečke 5%	117
Zemlj. obc. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	180
Kreditne srečke	100 gld.
Rudolfove srečke	10
Akcije anglo-avstr. banke	21
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	212
	50

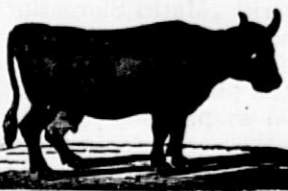
Hiša

v sv. Florijana ulicah št. 33, stara gostilna „Pri Go-
rišku“ imenovana, še vse v dobrem stanu, se zaradi pre-
selitve takoj prodaja. — V č. se izve ravno v tej hiši v
gostilni. (204-3)

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh
boleznih krav, konj in prašičev. (600-18)

Konje varuje ta štupa
trganja po črevih, bez-
gavk. vseh nalezljivih
kužnih boleznih, kašlja,
plućnih in vratnih bolez-
nij ter odpravlja vse gli-
ste ter vzdržuje konje de-
bele, okrogle in iskrene.
Krave dobe mnogo do-
brega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr.,
5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gld.

Cvet za konje.

Najboljše mazilo za
konje, pomaga pri pre-
tegu žil, otekanju kolen,
kopitnih boleznih, oirp-
nenju v boku, v križi i.
t. d., pri otekanju nog,
mehurjih na nogah, izvi-
njenju, otiščanju od sedla
in oprave, pri sušici i. t. d.,
s kratka pri vseh vnanjih
boleznih in hibah.

1 steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gld.,
5 steklenic z rabilnim navodom vred samo 4 gld.

Ta zdravila se dobijo pristna samo v

„LEKARNI TRNKOCZY“

■ zraven rotovža v Ljubljani. ■

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam. Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni
pogoj zdravja in telesne in dušne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se
prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in
slabi deli krvi, je že več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepično zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno
pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetju, bljevanju, telesnih
in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju,
krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in
melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja svo delavnost prebave, napravlja kri
zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdranje. Vsled tega svojega izvr-
stnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal
in se splošno razširil.

1 steklenica 50 kr., 2 steklenici 1 gld.

Na tisoče pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne prevari, opozarjam, da je vsaka steklenica „dr. Rosovega
zdravilnega balzama“ po meni prirejena in v moder karton zavita, ima na strani
napis: „Dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn „pri črnem orlu“ B. Fragnerja,
Praga 205-3“ v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, na pročelju pa na-
tiseno moje zakonito varovano varstveno znamko.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi

B. FRAGNER-ja, lekarna „pri črnem orlu“,

Praga, št. 205-3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; V. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar;
Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baocarioch,
lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar;
Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Chri-
stofoletti, lekar; A. de Gironcoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pon-
toni, lekar.

Vse lekarne v Avstro-Ogerskeji imajo zalogo tega zdravilnega
balzama.

Tam se tudi dobi s na tisoče zahvalnih pisem priznано:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se ženam prsa unamejo ali strdijo, pri oteklinah vsake vrste,
pri črvu v prstu in pri zanohtnici, če se roko ali nogo zvije, pri morskeji mrtvi
kosti, zoper revmatične otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih, zoper
potne noge, pri razpokanih rokah, zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu
telesa sploh, vratne otekline.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem, če se gnoji, izvleče ven
ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škatlicah po 25 in 35 kr. (178-1)

SVARILLO! Ker se Praško univerzalno mazilo od več strani ponareja, opozar-
jam, da ga po pravem receptu le jaz izdelujem. Pristno je samo,
če imajo rumene škatlice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na rudečem
papirju tiskan v devetih jezikih in so zavite v svetlomoder karton, ki ima natis-
njeno varstveno znamko.

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani
naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.